

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

30. ČÍSLO / XXVI. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

29. ČERVENCE 2018

Z obsahu:

Homilie Mons. Jana Graubnera při Národní cyrilometodějské pouti na Velehradě 5. července 2018
- strana 2 -

Svatý Justin de Jacobis
Libor Rösner
- strana 5 -

Vítej, věrný služebníku, opět mezi svými (9)
- strana 6 -

Když nauka pomáhá lásce
Andreas Laun, světlí biskup salcburský
- strana 7 -

Krása lidské lásky
Leni Kesselstattová
- strana 9 -

Rodina je šťastná díky našim tradicím
- strana 11 -

Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze (3)
Ing. Josef Pejřimovský
- strana 12 -

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (16)
- strana 13 -

Homilie Mons. Jana Graubnera při Národní cyrilometodějské pouti na Velehradě 5. července 2018

Drazí bratři a sestry, tuto cyrilometodějskou pouť slavíme uprostřed roku plného kulatých výročí. Slavíme sté výročí Československa, které se zrodilo z nesmírných porodních bolestí velké světové války a bylo spojováno s velkým očekáváním a nadějemi. Už po dvaceti letech však byla země ohrožena a vyhlásila mobilizaci, která byla předzvěstí světové války. Po krátkém svobodném nadechnutí nastoupila na čtyřicet let komunistická diktatura, v jejíž polovině lidé zvedli hlavu, ale jejich naděje

zmrazilily sovětské tanky. Před pětadvaceti lety se svobodné Československo rozdělilo a vznikla Česká republika. Tehdy jsme tady na Velehradě děkovali Bohu za nový stát, vyprošovali mu požehnání a svěčovali celý národ Bohu rukama Panny Marie.

Dnes se díváme zpět a s radostí vzdáváme Bohu díky za nesčetné milosti, mnohé úspěchy a časté důvody k radosti a spokojenosti, na něž jsme si už zvykli, a dokonce je považujeme za samozřejmé a dostatečně si jich nevážíme. Zároveň se díváme na mladé dějiny kriticky a čestně

přiznáváme, že mnohé příležitosti jsme dobře nevyužili, ba neseme zodpovědnost za skutečnosti, které nahánějí strach nejen tím, že roste politický vliv potomků komunistických diktátorů. To je jen jeden z důsledků naší slepoty a neschopnosti vidět v souvislostech, ptát se po příčinách a důsledcích či ukazovat ochotu vzdát se některých příjemností a dívat se dál než na přítomnost a na své vlastní já. Proto neumíme odhalit novou tvář marxistické ideologie, když ji šíří i jiní než komunisté.

Pokračování na str. 4

Neseme zodpovědnost... Jako katoličtí křesťané o to větší, že jsme při křtu a v přijetí dalších svátostí obdrželi a stále dostáváme navíc Boží milosti a dary, které nám umožňují hlubší poznání pravdy o Trojjediném Bohu, o jeho lásce ke stvoření, k lidem, o jeho díle spásy, o jeho přirozeném řádu. Kritické slovo do vlastních řad, které zaznělo na posvátném Velehradě při Národní cyrilometodějské pouti z úst olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera, se týká dozajista každého z nás: Měli bychom zpytovat svědomí a litovat každé nevyužití příležitosti k veřejnému prosazování dobra a potírání zla. Po lítosti by mělo následovat zadostiučinění. Jak? Kupříkladu se vši rozhodností přijmout výzvu společného zasvěcení se Panně Marii. Bude to znamenat nejen společné vydávání svědectví o Ježíši, ale je to i příležitost pro každého jednotlivce, aby se dal plně k dispozici Tě, která svým „ano“ Bohu umožnila Vykupiteli lidského pokolení přijít na tento svět, dát mu poznání o Božích věcech a zachránit jej skrze svoji smrt na kříži. Jak toho nejlépe dosáhnout, víme: žít z evangelia a ze svátostí.

Konkrétně můžeme v těchto dnech projevit svoji sounáležitost s Božím přirozeným řádem při obraně nerozlučitel-

Editorial

ného manželského svazku muže a ženy a úsilím zabránovat propagaci genderové ideologie, jež už tak silně prorostla do kořenů lidské společnosti, že bude velmi obtížné ji vymýtit. Zpytování svědomí je namístě i zde... Je až s podivem, jak rychle lidé, ba i křesťané zapominají na sexuální revoluci před 50 lety, s jejímiž důsledky se stále potýkáme, a na strašlivé následky všemožných ideologií v dějinách namířených proti Trojjedinému Bohu a jeho řádu. Kéž by kulaté výročí vydání encykliky *Humanae vitae* přispělo ke znovotevření očí a vlilo síly do žil v boji za Boží přirozený řád! Je to jedna z výzev dnešní společnosti, která si žádá společné úsilí, podepřené nyní mocí velehradského zasvěcení se Panně Marii.

Prorocká slova papeže Jana Pavla II., že svět čeká velká krize v podobě degradace člověka na objekt, čili odlidštění tím, že se budou lidé navzájem používat, úzce souvisí s fatimskými předpověďmi Panny Marie, že poslední boj satanův bude boj o rodinu a manželství. A je-li to boj poslední, dá se očekávat, že to bude velmi zuřivá bitva. Vzhledem k tomu, co pro-

žíváme, je naprosto zřejmé, že jsme svědky onoho urputného boje. Neměli bychom tedy zůstat jen u zpytování svědomí, co jsme neudělali, a už (dávno) měli udělat, ale je nutné okamžitě konat to, co je potřeba. A opírat se při tom o kontinuální učení katolické církve, počínajíc Ježíšem a apoštoly, protože bez pevného základu nauky lze těžko obstát v boji se lstivým a lživým Drakem čili d'áblem.

Ovšem nezoufejme nad současným stavem, vždyť máme povzbuzující předpověď Panny Marie: „Nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí!“ Kdyby Bůh chtěl, abychom složili zbraň a poddali se společnosti zaměřené proti Bohu a snažili se udržet jen svoji víru a zachránit jen vlastní duši, nedával by nám tak velkolepou naději. Vždyť Ježíš nepřišel na svět uvést pokoj, ale meč. (srov. Mt 10,34) Ne že by toužil po krvi, ale přišel oddělit zrna od plev, rozlišit dobro od zla. A je jen na každém člověku, pro co se rozhodne. A na katolickém společenství pak je – v síle modlitby a z ní vyvěrajících skutků – svědčit o Ježíši a bojovat za přirozený řád Boží. Zpytujeme své svědomí, a co můžeme udělat hned, neodkládejme na zítřek. Neposkvrněná nechť nás vede správnou cestou!

Daniel Dehner

K břehům jezera táhnou celé davy. Ježíš chtěl se svými setrvat o samotě, ale za této situace vyjde ochotně vstříc těm, kteří ho hledají. Zanechej i ty na chvíli všech svých zájmů a připoj se k nim. Pán připravuje nevěšdní událost.

Odkud se vzaly tak velké zástupy? Mistr přece vůbec nevyhlásil, kde se bude nacházet. Jak je možno rozšířit zprávu o Pánově přítomnosti v prostředí, které nemá nic, co by se podobalo hromadným sdělovacím prostředkům? Je to tím, že každý, kdo poznal Ježíše, cítí povinnost být jeho svědkem a hlasatelem. Tak se zpráva o Pánu šíří takovou rychlostí a přesvědčivostí, že dokáže i na odlehlé místo sezvát tisíce lidí.

Za vším však stojí především Duch Svatý. Shromáždí účastníky k velkému zázraku, protože ten bude současně i významným podobenstvím, které má připravit půdu pro poselství o nejzávažnějším Ježíšově daru. Budeš zde na této stránce účastníkem velké Ježíšovy katecheze, která má odhalit světu zvěst o překvapujícím Ježíšově tajemství, které *bude pro všechny lidi*: pro všechny, kteří budou k němu přicházet, bude mít připraven zářný pokrm.

Proto také dnešní setkání začíná zcela neobvykle. Ježíš se neujímá slova ani se nevěnuje nemocným. Naopak, překvapí Filipa zcela nečekanou otázkou: *Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?* Na to nejsou apoštolové připraveni. Dosud nikdy se o něco podobného nemuseli starat. Ani jim nepřišlo na mysl, že zástupy táhnou za Pánem s takovou horlivostí, až přitom zapomenou na své vlastní zajištění, zvláště když se cesta protáhla a den se nachýlil. Mnozí z nich jistě přicházejí z velké dálky. Nejsou snad všichni tito lidé Ježíšovými hosty? A tak Pán, který sám nemá, kde by hlavu složil⁽¹⁾, přijímá všechny přichozí ve svém velkém domě, který byl stvořen skrze něho, v té největší hodovní síni, kterou mu dal jeho Otec: pod modrým nebem na hojně zelené trávě.

Myslet na hosty s láskou znamená pamatovat na všechny jejich potřeby. Čím je však pohostit? *Je tu pět chlebů a dvě ry-*

by, ale co je to pro tak mnohé? Z pohledu velkých plánů se ti může zdát, že to, co je k dispozici, neznamená nic. Ale Ježíš má jiný názor. Nepohrdej málem a začni s tím, co je. A především i za to málo, co máme, nezapomínej vzdávat díky. Co když právě toto málo je zárodkem velkých věcí? Jen si vzpomeň na to, co se stalo v Káně, a proto se snaž především plnit věrně Pánovy pokyny. Jdi a pomáhej apoštolům rozsadit ten nepřehledný zástup tak, jak si Ježíš přeje.

Pán má před sebou pět chlebů a dvě ryby a chystá se nasytit tisícíhlavý zástup. Ale než tak učiní, *vzdává díky*.

Děkuje Otci za tyto dary země a moře. To, že tu jsou, že leží před ním, je ve skutečnosti ještě větší zázrak Otce Stvořitele než skutečnost, že jimi nasytí všechny lid. Nauč se dívat na Boží dary jeho očima, kterým nikdy nic nezevěšdní a nic se jim nestává samozřejmostí.

A nyní doprovázej Pána. Chodí od skupiny ke skupině a *rozděluje sedícím*⁽²⁾. Nikoho nevyklučuje, nezjišťuje, zda někdo nemá něco svého. Jsou to hody Boží velikorysosti. Nezdá se ti, že Ježíš právě dělá to, co dělá nejraději? Viděl jsi někoho rozdávat s větší radostí a větší štědrostí? Jak vidíš, toho, co je v Ježíšových rukou, nikdy neubývá, může a touží *dát každému tolik, kolik chce*. Nemusíš mít strach, že by pochybělo pro tebe z toho, co dostane druhý. Spíše se starej o to, abys neomezoval Ježíšovu štědrost tím, že nechceš přijímat všechno to, co ti ve své dobrotivosti a moudré prozíravosti nabízí. Neboj se chtít od něho mnoho. Nemá pro tebe nikdy nic jiného než jen *dobré dary*⁽³⁾. A pros jej, aby tě obdaroval také svou citlivostí k potřebám druhých a svou neuhastitelnou touhou *rozdělit se s nimi*.

Stalo se, jak praví Hospodin: *Budou jíst a ještě zbude*. Pomáhej sbírat *zbylé nalámané chleby* a číň tak s velkou úctou, *aby nic nepřišlo nazmar*. Těch *dvanáct košů* je jako dvanáct svědků Boží dobroty a Boží moci. I toho, co zbývá, si važ stejně jako toho, čeho se nedostává. Všechno pochází ze štědré Boží ruky.

Účastníci jsou s neočekávaným pohostěním nadmíru spokojeni. Jak to, že Ježíš je opouští v tom nejlepší a uchy-

Pánova hostina

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Rozdával, kolik kdo chtěl.

Liturgická čtení

1. čtení - 2 Král 4,42-44

Nějaký člověk přišel z Bál Šališa a přinesl v chlebníku Božím muži Elizeovi chléb z prvotin, dvacet ječných chlebů a jídlo z rozdrčených čerstvých zrn. Elizeus řekl svému služebníku: „Dej to lidem, ať se najedí!“ Služebník mu odpověděl: „Jak mám tohle dát stovce lidí?“ Elizeus řekl: „Dej to lidem, ať se najedí, neboť tak praví Hospodin: Budou jíst a ještě zbude.“ Dal jim to tedy, najedli se, a ještě zbylo podle Hospodinova slova.

2. čtení - Ef 4,1-6

Povzbuzuji vás já, vězněný pro Pána: Žijte způsobem hodným toho povolání, které jste dostali: buďte přítomně všestranně pokorní, mírní a trpěliví; snásejte se navzájem v lásce a horlivě se snažte zachovávat jednotu ve smýšlení, spojení poutem pokoje.

Jen jedno je ono tajemné tělo, jen jeden Duch a stejně tak jen jedno vytoužené dobro, ke kterému jste byli povoláni. Jeden Pán, jedna víra, jeden křest. Jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, proniká všechny a je ve všech.

Evangelium - Jan 6,1-15

Ježíš odešel na druhou stranu Galilejského neboli Tiberiadského moře. Šel za ním velký zástup, protože viděli znamení, která konal na nemocných. Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. Bylo krátce před židovskými velikonočními svátky.

Dokončení na str. 13

luje se do samoty? Tito lidé si zatím cení více snadného nasycení než mnohem vzácnějších duchovních darů. Zavládlo tu falešné nadšení a nesplnitelná očekávání, která by je mohla přivést až k nepředloženým činům. Jejich tužby a Ježíšovy zájmy se tu rozcházejí. Přijmi to jako varování, aby sis nezamiloval dary více než samotného Dárce. Děkuj jménem všech s pokorou a úctou Tomu, který *otevřít svou ruku a sytí vše živé s laskavostí*⁽⁴⁾.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Mt 8,20; ⁽²⁾ srov. Mk 6,39; ⁽³⁾ srov. Lk 11,13;

⁽⁴⁾ srov. Ž 145,16

Homilie Mons. Jana Graubnera při Národní cyrilometodějské pouti na Velehradě 5. července 2018 - dokončení ze str. 2

I když přesedlala z oblasti ekonomiky do oblasti kultury, stále bere svobodu, rozvrací řád a budí nenávisť. Tentokrát nestaví na dělnictvu a chudíně, protože jeho představitelé zbohatli, ale na menšinách, které prý většina utlačuje. Zpochybňuje všechno přirozené, jako je právo na život od početí až do přirozené smrti, roz-

zi obchodníky nás nemohou zmást, když budeme moudře stavět na Božím slově. Jen život z evangelia vytváří křesťanskou kulturu. Kdo žije za každých okolností z evangelia, které nám přinesli svatí Cyril a Metoděj, dělá to nejdůležitější pro šťastnou budoucnost našich rodin, našeho státu i Evropy.

Arcibiskup Jan Graubner, Velehrad 2018 (foto: Martin Štecher/Člověk a Víra)

dílnost muže a ženy či právo dětí na péči domova postaveného na věrné lásce otce a matky, kteří své rozhodnutí zpečetili uzavřením nerozlučitelného manželství. Naše krátkozrakost nám brání uznat oteplování a dělat kroky zodpovědnosti vůči přírodě. Dokud nám teče z kohoutků voda, sucho nás nezajímá. Ještě dlouho bychom mohli vyjmenovávat oblasti, v nichž se odehrává boj o budoucnost člověka i národa. To ta významná výročí nás vedou k vážnému zamýšlení nad podstatnými otázkami. Nestáčí hltat informace, které nabízejí falešný pocit, že víme všechno. Je třeba hledat skutečnou moudrost.

Svatí Cyril a Metoděj položili u nás základy křesťanské kultury i státnosti. Jsem rád, že tuto kontinuitu nám dnes připomíná přítomnost lebkvy svaté kněžny Ludmily, která přijala křest od svatého Metoděje. Pohled do dějin nám ukazuje, že nejlepší plody našeho národa vyrostly z evangelia, které bylo přijato do života, které bylo přeloženo do řeči skutků. Ani dnes nemůžeme udělat pro náš národ nic lepšího, než se nechat vést Boží moudrostí. Falešné ideologie, nepoctiví populisté mezi politiky ani „šmejdi“ me-

V prvním čtení jsme slyšeli o velkém rozhodnutí izraelského národa po návratu z vyhnanství do vlasti. Znovu si zvolili Boha, který jim v dějinách prokázal tolik dobra.

Protože zakusili jeho otcovskou péči a moc, svěřili mu svou budoucnost, ale také se zavázali poslušností, bez níž se nemůže ukázat Boží ochrana a pomoc. I my jsme si před pětadvaceti lety, v prvním roce České republiky, u tohoto mozaikového obrazu zhotoveného k té mimořádné příležitosti, znovu zvolili Boha a Pannu Marii jsme pozvali za svědka. Protože známe svou vrtkavost, prosili jsme ji, aby ona sama naše rozhodnutí odevzdala Kristu a svou přímluvou chránila naši věrnost.

Zasvětit se znamená svěřit, odevzdat, dát se nejen do ochrany, ale i plně k dispozici. Zasvětit se Panně Marii znamená rozhodnout se patřit jí, být jako ona, nechat ji působit ve svém životě. Zasvětit se společně znamená dát se jí k dispozici nejen jako jedinec, ale i jako společenství.

V čem je Maria tak veliká? Přijala Boží vyvolení a řekla Bohu „Ano“. Bůh skrze ni novým způsobem vstoupil do dějin, když

se v ní Slovo stalo tělem, když se z ní narodil Ježíš, Boží Syn, Spasitel světa. Dát se k dispozici Panně Marii znamená říkat jako ona Bohu „Ano“. Přijímat Boží slovo tak, aby se v nás stalo skutkem, aby se vtělovalo do našich skutků a postojů.

Boží slovo není jen moudrá, zbožná řeč. V Božím slově je přítomen sám Bůh. Když žijeme Boží slovo, vstupuje do nás, do našeho života sám Bůh. Máme někdy pocit, že je Bůh daleko? Že nás opustil, že neslyší? Stačí jednat podle jeho slova a zakusíme jeho přítomnost. Stačí udělat skutek nezištné lásky a zakusíme, že On jedná v nás, protože je Lásky, a bez lásky nelze milovat.

Boží slovo proměňuje a uzdravuje srdce. Když učedníci na cestě do Emauz naslouchali Ježíši, který jim vysvětloval Boží slovo, přestali myslet na své zklamání – uzdravili se ze smutku, všimli si potřeby poutníka a nabídli mu domov. Když se jim dal poznat, vrátili se k apoštolům, aby jim sdělili svou zkušenost s Ježíšem. Když byli ve společenství, zjevil se jim znovu.

Žíté Boží slovo buduje církev. Duchovní zkušenost, která se sděluje, buduje živé společenství, které nabízí novou zkušenost církve. Společenství, v němž jsou lidé ne kvůli sobě, ale pro Ježíše, který je uprostřed nich, je viditelným znamením Boží přítomnosti pro svět. Když církev dobře plní toto své poslání, svět už není bez Boha.

V uplynulém roce jsme dělali řadu různých zasvěcení. Zasvětit se společně znamená společně slíbit: Nechceme žít jen pro sebe, ale chceme společně žít pro Ježíše uprostřed nás a společně vydávat světu svědectví o něm. Jako společenství chceme být Marií, která dává světu Spasitele Ježíše. To může být nejcennějším darem pro naši společnost, která pak už nebude bez Boha, ale dostane příležitost objevit Boží moudrost, krásu křesťanské kultury a mír plný naděje.

+ Jan Graubner

(Zdroj: www.cirkev.cz)

Svatý Justin de Jacobis

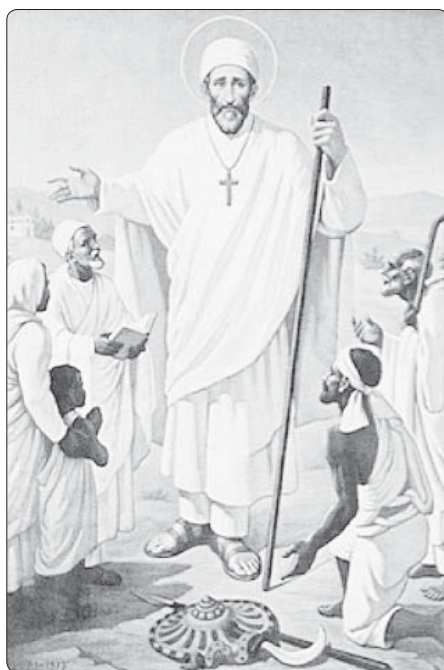
V 19. století byla Afrika zaplavena křesťanskými misionáři, kteří s nasazením života přiváděli domorodé obyvatelstvo ke Kristu. Mnohé z nich pozvedla církev na oltář. Tak kupříkladu v Súdánu působil sv. Daniel Comboni, v Alžírsku bl. Karel de Foucauld, na ostrově Réunion bl. Skubilion Rousseau, na Madagaskaru bl. Jan Beyzym, v Lesothu bl. Josef Gérard... a tak bychom mohli pokračovat. V dnešní Etiopii a Eritreji to pak byl sv. Justin de Jacobis.

Justin pocházel z jihoitalského městečka San Fele, ležícího v Neapolském království, kde se 9. září 1800 narodil jako sedmé ze čtrnácti dětí Jana Křtitele de Jacobis a jeho choti Josefiny. V roce 1812 se rodina přestěhovala do blízké Neapole, kde se matčin vliv na syna znásobil působením karmelitána P. Cacaceho. Ve městě pod Vesuvem se spřátelil s Vincenzem Spaccapietrou, s nímž ve svých 18 letech vstoupil do misijní kongregace sv. Vincence z Pauly, známé též jako lazaristé. Oba čekaly specifické osudy, Vincenzo se později stal arcibiskupem Smyrny. A Justin?

Justin složil 18. října 1820 slavné sliby a 12. června 1824 přijal kněžskou tonsuru. Zprvu se zdatně činil jako lidový kazatel v diecézi Oria, později jej kněžská služba přivedla do Monopolitana, kde spolu s dalším knězem a dvěma řádovými bratry založil misionářský dům. Po čtyři roky se zde věnoval kromě hlásání Krista po okolních vískách návštěvám chudých a nemocných. Další dva roky strávil v Lecce, poté se z nařízení představených ujal funkce rektora neapolského semináře. Toto jmenování se zhruba krylo s obdobím, kdy v kraji vypukla epidemie cholery, při níž se P. Justin vyznamenal heroickou službou postiženým touto nemocí. Několik měsíců sloužil všem potřebným, zaobíraje se snem vyrazit na misie do cizokrajných destinací. Roku 1838 se zaradoval, když mu řekli, že jeho přání bylo vyslyšeno a že půjde na misie do Etiopského císařství čili Habeše, jak tehdy též zněl název této země.

Po období nutných příprav vyplul v květnu roku 1838 směrem dnešní Eritrea, která byla součástí Etiopského císařství. Dne 13. října jeho loď přirazila ke břehům přístavu Massaua a odtud pak vyrazil do provincie Tigre v severní Habeši. Justinovy misijní stanice ležely ve městech Adua a Guala, jež byla obývána pře-

vážně koptskými křesťany, kteří na rozdíl od katolíků vyznávají monofyzitismus, tj. přisuzují Ježíši Kristu toliko božskou přirozenost. Katolické misionáře vnímali jako vetřelce narušující jejich stovkami let

Svatý Justin de Jacobis

ověřené „pravověří“. Vedle nich zde žili muslimové a vyznavači pohanských kultů, o nichž se taky nedá tvrdit, že by byli vůči církvi nastaveni pozitivně. Před Justinem tedy ležely obzory zastřené tuze hustou protikřesťanskou mlhou. Dokonce zpočátku tajil fakt, že je knězem, mohl by se totiž snadno stát obětí nějakých fanatiků.

Celý rok 1840 věnoval především důkladnému obeznámení se s místními realitami, tradicemi, zvyklostmi, dějinami, samozřejmě se naučil i dialekty, jimiž hovořili obyvatelé rozsáhlého regionu, do něž byl vyslán. Intuitivně přitom vycítil, že cesta k získávání duší pro Pána nevede skrze dosavadní způsob vedení misii, který spíše jen prohluboval averzi koptů vůči Římu. Vycházel z předpokladu, že je správné stavět na domácích základech

a ne za každou cenu implantovat na africké podmínky evropské způsoby myšlení. Získané poznatky obratem vtěloval do svého každodenního počínání, ba dokonce i do liturgie, např. žil a odíval se jako Habešan. Nenuceně si tímto přístupem získával sympatie mezi domorodci. Nebyl pro ně nedůvěryhodným cizákem, nýbrž Abunou Jacobem. Takovému naslouchali mnohem ochotněji.

Díky perfektní znalosti jazyka mohl Justin vést teologické disputace, učit děti katechismu, kázat. Dostavila se první obrácení, a to i z řad koptských kněží. Nezástul jen u toho. Byl přesvědčen, že ačkoliv je místními přijmán, přece jen bude lepší, když jim budou slovo Boží hlásat jejich soukmenovci. Založil tedy nedlouho po započeti misionářské činnosti kněžský seminář zasvěcený Neposkvrněné Panně Marii, k jejíž účtě byl veden svou zbožnou matkou. Bylo to novum, až dosud totiž pastorační v Africe obstarávali výhradně evropští duchovní. Vliv této Justinovy teorie se projevil blahodárně v praxi, habešská katolická rodina se začala rozrůstat.

V roce 1841 odplul do Říma v čele s 23 Habešany, aby se zde při soukromé audienci setkal s papežem Řehořem XVI. (Jedním z nich byl i později blahořečený Michael Ghebre.) Od účasti Habešanů si P. Justin sliboval probuzení zápalu v jejich duších a nemýlil se. Nejen bl. Michael, ale i ostatní se po návratu do Afriky stali jeho neocenitelnými pomocníky v misionářské činnosti, která se k nelibosti místních slabně rozvíjela.

Rostoucí úspěchy nebyly po chuti představitelům koptské církve. Jedním z největších nepřejícníků Justinova bohublého díla byl koptský biskup Abuna Salama, jenž mu s pomocí úřadů a jejich byrokratických praktik neustále házel klacky pod nohy, přičemž leckdy šlo o manýry, jejichž absurdnost byla zjevná všem, kdo neztratili soudnost. Salama dokonce usiloval o jeho vyhoštění ze země.

Neoslabil však nikterak zápal rodáka ze San Fele, který vytrvalým a pokorným překonáváním rozličných bariér, stavených mu do cesty záštiplnými nepřáteli pravé víry, získával obdiv i v řadách vyznavačů jiných náboženství. Příklad horlivého misionáře pak přiměl mnohé z nich k přemýšlení o radostné zvěsti, kterou šířil, a k jejímu následování.

V roce 1847 jej papež Pius IX. jmenoval apoštolským vikářem Habeše a za další dva roky biskupem. Biskupské svěcení Justinovi udělil potají 8. ledna 1849 biskup Massaia (církvi před několika lety obdařen přídomkem „ctihodný“), jelikož platil přísný zákaz vstupu katolického biskupa na území Habeše. Mohl od té chvíle biřmovat a světit kněze. Jen v roce 1850 jich bylo 20, přičemž tím prvním byl již zmiňovaný bl. Michael Ghebre, jenž se stal obětí krvavého pronásledování katolíků, které v 50. letech 19. století v zemi vypuklo.

Nový habešský císař Teodor II. tehdy po svém dosednutí na trůn okamžitě zaváděl radikální reformy. Jednou z nich bylo i prohlášení koptského křesťanství za státní náboženství, jež se stalo nyní závazným pro všechny obyvatele císařství. Kdo se odmítl podříditi, byl zatčen.

Tento osud potkal i biskupa Justina de Jacobis, jenž si za mřížemi pobyl pět měsíců. Poté měl být z nařízení biskupa Salamy odveden na hranice země a jednou provždy z Habeše vypovězen. Jeho ex-

pedování za hranice ovšem proběhlo ve stylu Skutků apoštolských: Strážní, kteří měli za úkol ho dovést za hranice země, byli natolik ovlivněni jeho osobností, v níž správně odhadli člověka spravedlivého, že neuposlechli nespravedlivý rozkaz a zanechali Justina ve městě Matamma. Po krátkém zotavení odešel neúnavný lazarisť do Halai, kde jej u sebe ubytovali místní věřící. Avšak zanedlouho byl zatčen znovu, převezen do Takonda a tam 22 dní držen pod zámekem ve špinavé stáji mezi dobyt看. Propuštěn byl až poté, co ho z vězení vykoupili jeho žáci. Hrozila mu dokonce smrt, ale zastřelení zabránil jeho úhlavní nepřítel Salama, jenž ve svém sokovi přece jen spatřoval osobu mimořádnou, a proto nechtěl mít s jeho smrtí nic společného. Možná se i obával reakce ze zahraničí.

Hned nato se Justin odebral do Monculla, odkud plnil náležitosti spjaté se svým úřadem ještě pět let, ovšem s notně podlomeným zdravím – dva pobyty ve vězení se na jeho zdravotním stavu

citelně podepsaly. S horečkou v těle odsloužil ještě 29. července 1860 mši svatou, po níž vyrazil do Halai. Při jedné ze zastávek karavany v údolí Aligadé poblíž Massawy se v předtuše smrti vyzpovídal, se všemi se rozloučil, přijal poslední pomazání a stejně jako jeho Spasitel poručil v 15 hodin svého ducha Hospodinu – vsedě, opřen hlavou o kmen stromu. Jeho smrt oplakávalo přes 5 000 nových etiopských katolíků.

Tělo zesnulého biskupa Justina de Jacobis spočinulo až do roku 1871 v Hebó. Věřící v tomto roce dalšího pronásledování katolíků císařem Janem IV. Etiopským vyzvedli jeho tělesné pozůstatky a ukryli je v jedné z jeskyní, kde spočívaly až do opadnutí nejhorších represí, načež byly umístěny v nově zbudované kapli. A v roce 2002 byly snad už definitivně uloženy v chrámě Neposkvrněné Panny Marie, rovněž v Hebó, už jako ostatky sv. Justina de Jacobis. Dne 25. června 1939 jej totiž Pius XII. beatifikoval a 26. října 1975 Pavel VI. kanonizoval.

PhDr. Stanislav Vejvar, Ph.D.

Vítej, věrný služebníku, opět mezi svými (9)

Na památku návratu ostatků dobrého arcipastýře Josefa Berana do vlasti

Na slavnost Božího Těla 19. června 1949 byl o bohoslužbách čten pastýřský list biskupů, známý jako *Hlas biskupů a ordinářů věřícím v hodině velké zkoušky*, v němž hierarchové v čele s primasem Josefem Beranem informovali věřící o útocích státu proti církvi a varovali je před schismatickou *Katolickou akcí*. Již před čtením listu komunistická Státní bezpečnost a církevní tajemníci zabavovali na farních úřadech tento dokument českých a moravských biskupů a vyhrožovali duchovním, že jeho přečtení budou státní orgány chápat jako spáchání trestného činu. Až tak se komunisté obávali slova českých a slovenských biskupů, že se snažili stůj co stůj zajistit všechny kopie listu, které byly doručovány na fary díky spolehlivým katolíkům, kteří svým obětavým nasazením riskovali postih.

V památný předvečer Božího Těla arcibiskup Josef Beran v mariánské bazi-

lice strahovské premonstrátské kanonie vyslovil obavu, že se k věřícím už nebude moci brzo obracet jako jejich biskup. Předpovídal tím své uvěznění. I přes tuto očekávanou oběť odmítl přistoupit na dohodu s proradným státem, která by uvrhla církev i lid do služebného postavení v protináboženském režimu. Biskupové by tak svolili k postupnému sebezničení církve. Bohu díky, zůstali důslední. Příklady mučedníků působily i na soudobé katolíky. Raději ztratit život, než zradit – znělo arcipastýřům v uších. Věděli, že v osudové chvíli nejsou sami. Stojí za nimi veškerý zbožný lid a církev doma i ve světě. Přímý odpor byl lepším řešením, neboť biskupové nic neulehčili státní moci a ta musela sama zdolávat církev zvenčí. Destrukce církevních struktur tak postupovala pomaleji, než by se dělo po dohodě se státem. Církev byla postavena před zkoušku strpět dlouholeté násilí a bezpráví, ale hierarchie a většina kléru si zacho-

valy čistý štít. Smutnou výjimkou byli někteří duchovní a laici svedení na scesti do rozkolnické *Katolické akce* či do *Mírového hnutí katolického duchovenstva*, organizací ovládaných komunisty, jež u většiny věřících nezískaly žádnou důvěru. Objevily se příklady, kdy mnozí chtěli odvolat svůj podpis ve falešné *Katolické akci*, případně svou předchozí podporu omlouvali neznalostí situace. Odstoupit však nebylo tak snadné, neboť komunisté nemínili jednou získané osobnosti ztratit. Na nerozhodné či odmítající další spolupráci činili nátlak, uplatňovali metody vydírání, výhrůžek. Tato účelová skupina by nepřezila, pokud by ji neudržovala uměle při životě církevní komise při ÚV KSČ. Neohrožený jednotný výrok arcibiskupa Berana a episkopátu zněl: není dohody mezi Kristovou církvi a ideologií postavenou na negaci všeho náboženského.

Po svatohostýnské orelské pouti roku 1948 se strahovské kázání a bohosluž-

ba a zejména pak samotné Boží Tělo na Hradčanech staly další hrdou protikomunistickou manifestací. Tyto protesty na duchovní půdě měly větší význam než mnohé předchozí politické snahy vzdorovat komunistickému postupu k moci. Na Strahově naslouchali českému primasu Beranovi a opatu Bohuslavu Jarolímkovi, předčítajícímu zakázaný pastýřský list, katolíci i křesťané jiných konfesí, stejně jako další občané, sjednoceni s katolíky touhou po svobodě. Chrámem se nesla přísaha věrnosti církvi a arcibiskupovi na život a na smrt. Světská politická scéna, jež si ještě nedávno nepřipouštěla ohrožení ústavních pořádků a demokratického parlamentního systému, byla nyní ochromena a rozprášena. Její prapory odkazující na masarykovskou první republiku padly. Také zástupci této poražené, kdysi vlivné názorové vrstvy a různých politických stran se nahrnuli do baziliky Panny Marie a stanuli před poslední záchranou, kterou představovalo věčné světlo na oltáři Páně, tam vpředu, kde se zpřítomňuje Kristova spásná oběť. Je možné, že daný stav osobního zoufalství a politického krachu mnohé přivedl ke zpytování svědomí a návratu do církve. Její synové se nyní, v čase skutečného temna, chopili příležitosti svědčit svou vírou a skutky o pravosti katolické víry.

Beranův projev hluboce zapůsobil na shromážděný lid, který statečného arci-

pastýře provázel na Hradčanské náměstí za povolávání hesel na jeho podporu. Primasova rozhodnost lidem imponovala, a ačkoliv ji Beran draze zaplatil, zůstal vzorem pro své následovníky i pro široké lidové masy.

Obdobné projevy odporu už nehodlal režim dále tolerovat. Přitvrdil hned 19. června 1949 na slavnost Božího Těla ve svatovítské katedrále. Mocenské složky zabraňovaly vstupu věřících na Hrad. Lidé tam pronikali složitě přes různé překážky. Jakmile se v kázání arcibiskup Beran ohradil proti *Katolické akci*, kterou označil za nekatolickou, začali komunističtí provokatéři výkřiky a hvízdáním narušovat průběh bohoslužby. Nepomohla ani arcibiskupova slova adresovaná výtržníkům, ve kterých se domáhal respektování zákona a žádal, aby nebyla rušena bohoslužba. Agenti spustili další povyk.

Na patovou situaci pohotově zareagoval varhaník, který mohutným rejstříkem zahrál národní hymnu *Kde domov můj* a následně rozezvučel varhany mocným *Svatováclavským chorálem*. Pod dojmem starobylého chorálu *Svatý Václave* zapadl pokus provokatérů zpívat Internacionálu. Agentům režimu šlo primárně o přerušeni čtení pastýřského listu. Další části mše svaté byly odslouženy bez narušování. Svatovítské kanovníci a profesori pražského bohosloví se shromáždili před

arcibiskupovým trůnem a slíbili mu věrnost v časech dobrých i zlých. Bohoslovci utvořili kolem svého arcipastýře ochranný kruh a dovedli jej před katedrálu. Zde byl Msgre Josef Beran nadšeně vítán věřícími, kterým naposledy svobodně žehnal. Před velechrámem nastoupil primas do automobilu, jenž byl rázem obklopen kněžími, bohoslovci i věřícími, kteří svými těly bránili arcibiskupa. Uvnitř arcibiskupského paláce však již byli připraveni členové Státní bezpečnosti, kteří od tohoto okamžiku budou Msgre Berana držet v domácím vězení.

Na nestydatou hrubost československého komunistického režimu po právu reagoval Řím. Dne 20. června 1949 Posvátná kongregace Svatého oficia exkomunikovala členy schismatické *Katolické akce* a 1. července téhož roku zakázala katolíkům členství v komunistické straně pro její otevřeně materialistický a protikřesťanský program. Zákaz platil pro členství v komunistických stranách východního bloku i v jejich západoevropských sesterských organizacích. Vatikán totiž s obavami sledoval růst italské nebo francouzské komunistické strany. V odpověď zavelely komunistické země k protiútoky a papeže Pia XII. si zařadili mezi zvláště nenáviděné nepřátele.

(Pokračování)

Andreas Laun, světlí biskup salcburský

Když nauka pomáhá lásce

Príspevek k pochopení encykliky *Humanae vitae*

Všichni zdraví lidé vědí, co je to sexualita. Ale ne všichni vědí, jak s ní zacházet, aby byla zdárně naplněna a učinila člověka šťastným. Mnozí si myslí, že tomu církev vůbec nerozumí, což není pravda. Vždyť ona nese podivuhodné poselství o pravé lásce všemí časy. A tato láska je klíčem, aby zacházení se sexualitou bylo také, jaké má být...

Židé a křesťané čerpají své vědomosti o sexualitě také z Bible! Tím vyvolali nejprve Židé a potom také křesťané první sexuální revoluci v dějinách. V protikladu ke svému okolí pochopili, že sexualita má své legitimní a jedině správné místo v manželství! Ježíš sám odkázal své učedníky v otázkách, které se týkají po-
hlavní lásky, na Bibli.

Když farizeové dotírali na Ježíše v choulostivé otázce rozvodu, odkázal je na zprávu o stvoření: „Proto opustí muž otce a matku a přidrží se své ženy a oba se stanou jedním tělem. Nejsou už dva, nýbrž jeden.“ Proto platí: „Co Bůh spojil, nesmí člověk rozlučovat.“

Tím nepodal Ježíš jenom odpověď na položenou otázku, ale ukázal také, jak by

Děti jsou velkým darem rodičům

se mělo smýšlet o sexualitě. Bere v úvahu skutečnost ve světle Bible a nachází tak také odpověď na otázky dneška!

Ježíš následně upozorňuje církev na to, aby dodržovala biblické podmínky „být jedno tělo“, tedy jednota duše a těla. Proto vzniká ona otázka: Co musí být dáno, aby se mohla uskutečnit tato jednota jednoho těla?

Bible odpovídá: Tím, že se muž a žena odloučí od svých rodičů, rozhodnou se navždy jeden pro druhého a k dovršení tohoto svého vývoje se stanou jedním tělem! Biblicky potvrzené je také to, co každý člověk o tomto sjednocení ví: má to být výraz lásky a je zaměřen na potomstvo.

Tato biblická odpověď se dá objasnit v sedmi krocích:

Muž a žena

Bůh stvořil člověka jako muže a ženu, stejně hodnotné, ale nestejnorodé. Jejich různost umožňuje vzájemné doplňování. Mají se navzájem vázat, být jedno tělo a tak darovat dětem život. Jenom jeden muž a jedna žena mohou splnit tento úkol Boží, dva muži nebo dvě ženy to nemohou.

Láska

Je to láska, která vysvobozuje z nouze osamělosti, je ostatním „pomocí“, po níž oba toužili: Adam po Evě, Eva po Adamovi. Jejich shledání vyvolalo jásavý výkřik: „Konečně kost z mých kostí a tělo z mého těla!“ Bez lásky, bez takového jásání by se neměl nikdo ženit nebo vdávat. Skutečně jednou bytostí se mohou stát manželé jenom v lásce, ne bez ní!

Souhlas – slovo ANO

Lidé by se měli nejdříve „sblížit“, svoje sblížení zpečetit slovem souhlasu a přivést jásavý výkřik k naplnění. Teprve pak dojde ke „svatbě“, aby se stali jedním tělem – právě když se rozhodli, ne, když se teprve (snad?) rozhodnou! Vyhybat se souhlasu je totéž, jako vyhybat se lásce! Papež Jan Pavel II. řekl: „Tělesné odevzdání by bylo lži, kdyby nebylo znamením a plodem této duševní odevzdanosti.“ Když chybí konečné rozhodnutí, požaduje se cudnost, imunitní systém lásky, zdrženlivost, tedy čistota před manželstvím! Soužití bez vyjádření souhlasu neodpovídá tomu, co chce láska!

Sjednocení v lásce

Je to zázrak stvoření: To, co bylo považováno z biologického hlediska jenom za splnění pudu a akt plození, může a má být u člověka současně aktem lásky a svatosti, s duší a tělem! Zázrak to bude o to větší, když uslyšíme, že tělo je určeno k tomu, aby se stalo „příbytkem“ Ducha Svätého!

Pobožnost lásky

Tak, jak se chová věřící zbožně především při přijímání svaté Hostie, tak vyžaduje také manželské spojení nějaký druh „zbožnosti“, uvědomění si toho, čím má spojení být, totiž celkovou odevzdaností lásky s duší a tělem! Kdo ale udělá vědomě tělo neplodným, vyhýbá se v podstatě této celkové odevzdanosti kvůli rozkoši. A tím se ztrácí ústřední poselství tohoto aktu, aby byl řečí lásky.

Toto je vyjádřeno v modlitbě Tobiašově. Dříve než vzal vytouženou ženu do náručí, uvědomil si svoji motivaci: „Pane, beru svoji ženu do náručí nikoliv z pouhé rozkoše, ale z opravdové lásky!“ Protikladem k tomu je bezmyšlenkový, bezohledný pohlavní styk, tedy „jen“ k dosažení vlastní rozkoše. Takové chování odsuzovala církev vždycky jako hříšné.

Děti

„Bůh jim požehnal a promluvil k nim: Buďte plodní a rozmnožte se a naplňte zemi.“ Není divu, že ženy touží po tom, aby se staly matkami! (V Kongu se oslovuje každá žena jako „mama“. Jsou si vědomi důstojnosti a velikosti mateřství.) Právě tak patří k mužství, aby se muž stal otcem. Je podivuhodné, že děti nejsou plozeny nějakým čistě biologickým aktem, ale jsou plody lásky a objeť muže a ženy.

Umělé zabraňování početí odmítá církev, stejně jako umělé oplodnění, protože duše a tělo tvoří jednotu, která se nesmí oddělovat v žádném směru: ani k účelu zabraňování početí, ani k umělému oplodnění.

Bůh spojuje

„Co Bůh spojil, ať člověk nerozlučuje!“ Spojuje Bůh jenom na počátku manželství? Ne, On zůstává a provází pár svoji přítomností. Spasitel Ježíš uzdravuje, posvěcuje, očišťuje a zdokonaluje člověka, také jeho manželskou lásku. Proto mohl papež Jan Pavel II. říci: Milostí se stane všechno, také manželské spojení „aktem svatosti“.

Jestliže je všechno toto pravda, neudiví, když uslyšíme, že manželství je cestou ke svatosti. Láska mezi mužem a ženou je také oblíbeným obrazem v Bibli, aby se popsal vztah Boha a člověka.

Tak vysoce smýšlí katolická církev o lásce, o tělesné a duševní jednotě muže a ženy v manželství. To nedělá žádné jiné náboženství! Ovšemže církev ví, že tohoto ideálu není jednoduché dosáhnout. Ale když nebudeme vzhlízet ke hvězdám, nevydáme se nikdy na cestu a nedosáhneme ani malého cíle!

Často se lidé pokoušeli postavit proti učení církve autoritu svědomí. Přitom napadne každého člověka dostatek příkladů, u nichž nemůže být odvolání na svědomí absolutně možné: u umělého potratu, rozbití manželství, podvodu a mnohé jiné. Důvodem je, že svědomí je povinováno v první řadě pravdě a vášnivému hledání pravdy. Přitom se zkoumají důvody, které mluví pro nebo proti určitému chování. Samozřejmě se svědomí nestaví nikdy a nikde nad nebo proti autoritě Boží. Otázka je vždycky jenom taková: Spočívá určitý nárok skutečně v autoritě Boží, nebo ne? Co se týká učení církve, vyžaduje svědomí křesťana jenom to, aby přezkoušel podle obvyklých měřítek církve sám platnost věroučných rozhodnutí!

Důvody učení církve proti bránění početí nejsou vždycky na první pohled zřejmé, a každý, kdo je dnes zastává, pluje proti dravému proudu. Protiproudem je veřejné mínění, výsměch těm, kteří plavou proti, a ovšem odpor ve vlastním nitru vůči otázce: „Proč bych měl dodržovat období zdrženlivosti, měřit teplotu a vyvinout další námahu, když to bez toho všeho jde udělat daleko jednodušeji?“

Ano, proč? A proč by se měli kněží a biskupové s tím trápit, přesvědčovat lidi o tomto učení, nakládat jim toto břemeno, co to má společného s radostnou zvěstí? Odpověď zní: Protože učení je správné a prospívá lásce.

Ale jestli je tomu tak, pak je také povinností biskupů, kněží, jáhnů, teologů a učitelů náboženství tuto pravdu objasňovat, pokud možno srozumitelně, a neulehčovat si to! Také oni musí přitom plavat proti proudu – a někdy jsou tímto „proudem“ vlastní spolubratři a teologové a vždycky teče nějaké „boční rameno protiproudu“ ve vlastním srdci!

*Z VISION 2000 – 2/2018
přeložil -mp-*

Krása lidské lásky

Ústřední požadavek encykliky *Humanae vitae* (vydána 25. 7. 1968)

Před několika dny jsem projížděla za se jednou přes Maria Trost u Štýrského Hradce, okolo této krásné baziliky. Nad kostelem visely tmavošedé mraky, za nimi ale prosvítalo jasné nebe, plné světla a jasu. Krása! První myšlenkou, která mě napadla, bylo, jestli by to nemohlo být znamení pro nastávající jubileum? Vždyť brzy (25. července) tomu bude 50 let, kdy byla vydána blahoslaveným papežem Pavlem VI. encyklika „*Humanae vitae* – O správném předávání života“, a tím zachována kontinuita učitelského úřadu.

Krátce předtím cestoval papež do Fatimy, aby se zeptal Matky Boží, Královny čistoty, protože komise expertů zastávala názor, že zabránění početí nemůže manželským párům škodit. Následovalo široce rozšířené neporozumění, odpor a neposlušnost. Papež Pavel VI. už dalších deset let až do své smrti nevydal žádnou další encykliku.

A právě v této bazilice Maria Trost bylo vydáno jen o několik týdnů po *Humanae vitae* „Mariatrostské prohlášení“ rakouských biskupů pod vedením kardinála Franze Königa. Subjektivní svědomí manželských párů se mělo stát podstatnou instancí pro rozhodnutí v otázce zabránění početí. V Německu, Švýcarsku a Kanadě se objevila podobná prohlášení. Fatální na tom bylo, že svědomí manželských párů předtím ani potom nebylo nijak vychováno a „nemohlo se orientovat podle žádné existující normy“ (kardínál Meisner).

Tím byla roztrhána jedním úderem podstata poselství *Humanae vitae*, totiž souvislost spojení v lásce a plodnosti. V následujících letech, v těch bludných časech sexuální revoluce domnělé volné lásky, zabraňovaly početí katolické manželské páry teď „s pozhěním církve“, a velmi mnohé tak činí dodnes.

„Co bylo včera pravdou, zůstává pravdou i dnes. Pravda, která byla vyjádřena v *Humanae vitae*, se nemění,“ řekl papež Benedikt XVI.

Před deseti lety označil kardinál Christoph Schönborn ve Večeřadle v Jeruza-

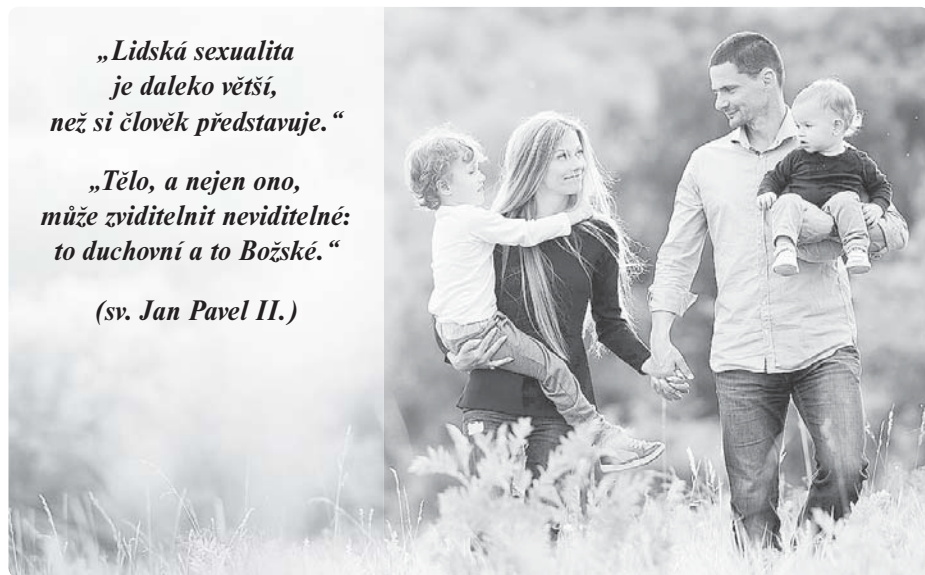
lémě, podle jeho vlastních slov pod vlivem Ducha Svatého, ona prohlášení⁽¹⁾ jako „první popření evropské budoucnosti“ a jako „hřích evropského episkopátu, kterého by dnešní biskupové měli litovat“. Žádné z biskupských prohlášení nebylo dosud odvoláno, i když dnes vidíme velmi jasně následky: počty potratů stoupají a manželské rozvody se rychle šíří, ženy nejsou osvobozeny od bránění početí, ale staly se „vždycky použitelným objektem“.

Nájemné (propůjčované, náhradní) mateřství a experimenty s embryi jsou také hořkými plody zastírání a popírání pravdy, stejně jako výstupy z církve a odpady od víry: Kdo se neumí podřídit pořádku stvoření, neumí se podřídit ani samému Stvořiteli. Dodnes se smí vyslovit název „*Humanae vitae*“ jenom v chráněném prostoru, pokud nechceme vyvolat prudké diskuse.

„Lidská sexualita je daleko větší, než si člověk představuje.“

„Tělo, a nejen ono, může zviditelnit neviditelné: to duchovní a to Božské.“

(sv. Jan Pavel II.)

Ale už tenkrát za železnou oponou, v Polsku, psal o tomto tématu v raných šedesátých letech světec biskup Karol Wojtyła v knize „*Láska a zodpovědnost*“. Byl dostatečně obeznámen s naléhavými otázkami mnohaletým doprovázením mladých párů a rodičů. „Jako mladý muž se zamiloval do krásy lidské lásky“ a od té doby byl fascinován tématy lásky, manželství a rodiny.

Jako fenomenolog chtěl ukázat, že „když je nauka katolické církve správná, musí se také dát žít“. Vypracoval se skupinou morálních teologů *Krakovské memorandum* a pronikl tím ještě důkladněji do antropologických a humanistických souvislostí. Předal je Pavlu VI. ještě před vydáním *Humanae vitae*.

Vážnost jeho úmyslu dosáhnout lepšího pochopení se brzy ukázala: Když jako překvapivě zvolený papež Jan Pavel II. přednášel po pět (!) let od roku 1979 při středních katechezích na toto téma. Toto souvisle se nazývá „teologie těla“. Je velmi neobvyklé, že se jeden papež zabýval několik let při katechezích jediným tématem. Svätý papež byl důsledný, musel si být jednoznačně vědom naléhavosti svých prorockých slov.

Bylo mu zcela jasné, co se stane velkou budoucí krizí lidstva: „Degradace člověka na objekt, odlidštění tím, že se budou lidé navzájem používat.“ Dnes můžeme zcela jednoduše konstatovat a potvrdit, že se tak opravdu stalo.

Jak šťastná je katolická církev, že má odpověď na tuto krizi! Odpověď na zmatek vzniklý genderovou ideologií, na věč-

né otázky obrany cudného způsobu života před manželstvím a v manželství, přirozené regulace početí, celé antropologie lidské existence. Protože teologie těla je odpovědí na všechny tyto otázky, je opravdovým pokladem naší církve, který se ale v německy mluvících zemích musí teprve opravdu vyzvednout. Sice existuje po několik let vysoce kvalitní, dvouletý studijní cyklus v Heiligenkreuzu, ale

většího rozšíření ještě nedosáhl. George Weigel, autor slavného životopisu Jana Pavla II., označuje středeční katecheze jako „tikající časovanou bombu“, která, až bude jednou ve 21. století vyzdvížena, ovlivní celou teologii. Protože „ona nás vyzývá, abychom sexualitu chápali jako něco podstatného a tím poznávali jako něco božského.“

Moje vlastní zkušenost z přednáškové činnosti mi ukazuje, že když mladí lidé pochopí katechezi o „lidské lásce a božském plánu spásy“ a tuto „novou řeč“ začnou přijímat, pak se mnohé vyjasní a uspořádá a oni se rozzáří. Často jsem to zažila. Pochopí v celé hloubce, proč je možné uzavřít manželství jenom mezi mužem a ženou a proč sexuální jednání nachází svoje odpovídající místo jenom v manželství. Vždyť v manželství se stávají manželé spolu-stvořiteli, prokreatory nového člověka, spolupracovníky s Bohem, který v momentu plození vdechuje vznikajícímu životu nesmrtelnou duši.

Tím se sexualita posvěcuje a dostává nadpozemský rozměr krásy. Jako pár potom pochopíme, že sexualita je spojena také se zřeknutím, protože teologie těla vede automaticky k přirozené regulaci počtí. To je podstatné, protože člověk není zvíře, ale osoba. Může se rozhodnout pro správné a dobré.

Že teologie těla má potenciál obnovit církev, mi potvrdili před několika týdny v Římě Stephen a Kari z Ameriky. Sešli jsme se z celého světa, abychom se poradili o vatikánském plánu osvěty. Téměř všichni tam přítomní manželé a kněží pracovali už delší dobu s teologií těla. Tento americký manželský pár, také poradce biskupské konference, se domníval, že v USA mají náskok před Evropany, protože tam se tato teologie hlásá mládeži v diecézích už ve druhé generaci. A v Americe se počítuje lehký rozmach katolické církve. Jaká radost je toto slyšet!

„Já bych si mohla vzít za muže jenom takového, který zná teologii těla,“ řekla mi nedávno jedna studentka po řadě přednášek. Poznala, že tam byl ukázán obraz lidské lásky, po kterém my všichni toužíme, který jako by byl vepsán v našem těle. To přesahuje současnou představu o lásce a sexualitě a ukazuje na Ježíše Krista, na poslední a konečné naplnění naší touhy a našeho snažení.

Celosvětová síť modlitby s papežem

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na www.radiovaticana.cz.

ÚMYSLY SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA SVĚŘENÉ CELOSVĚTOVÉ SÍTI MODLITBY S PAPEŽEM (APOŠTOLÁTU MODLITBY) – SRPEN 2018

VŠEOBECNÝ ÚMYSL:

Rodiny jako bohatství – aby rozhodnutí, která mají dalekosáhlý ekonomický a politický dopad, chránila rodiny jako největší bohatství lidstva.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Za vnímání přírody a okolního světa jako daru, v kterém se Bůh zjevuje.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST TÁBOR-KLOKOTY A OBLÁTI PANNY MARIE NEPOSKVRNĚNÉ ZVOU:

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH, 4. srpna 2018 – P. David Mikluš, sekretář diecézního biskupa.

Téma: *Ježíš Kristus jakožto Nový Mojžíš, Beránek, Chléb života a pravý Chléb z nebe.*

Program: 16.00 modlitba Klokotských zpívaných hodin • 16.30 růženec a svátost smíření v kostele • 17.00 mše svatá se svátostným požehnáním • po mši svaté beseda v kostele. Na této akci se bude fotografovat.

POUŤ K PANNĚ MARIÍ KLOKOTSKÉ:

Středa 15. srpna 2018 – od 16 hodin svátost smíření • 17.00 mše svatá – P. Martin Sedloň, OMI.

Čtvrtek 16. srpna 2018 – 19.00 varhanní koncert – varhaník Ladislav Šotek a hosté.

Pátek 17. srpna 2018 – vigilie slavnosti Nanebevzetí Panny Marie: 17.00 mše svatá – P. Jan Kulhánek.

Sobota 18. srpna 2018 – 8.00 mše svatá – P. Vojtěch Blažek, novokněžské požehnání • **10.00 hlavní mše svatá** – hlavní celebrant Mons. Tomáš Holub, biskup plzeňský • 14.00 beseda s otcem biskupem • 15.00 Klokotské hodinky a svátostné požehnání • 17.00 mše svatá – P. Mariusz Piwovarczyk, OMI. Od rána možnost přistoupit ke svátosti smíření. V sobotu od 8.00 do 13.00 bude ke kostelu přístup autem omezený.

Neděle 19. srpna 2018 – 10.00 mše svatá – P. Petr Prokop Siostrzonek O.S.B., arcipat břeňovského kláštera • 15.00 zpívané Klokotské hodinky se svátostným požehnáním. Na této akci se bude fotografovat.

Kontakt: tel. 381 232 584 • e-mail: klokotyomi@dicb.cz • www.klokoty.cz • www.oblati.cz. Poutnické skupiny prosíme o nahlášení na tel. 731 402 906.

To vrací mladým mužům a ženám důstojnost, uvědomění si, že jsme stvořeni pro něco vyššího a že máme cenu. To dělá z odevzdanosti v sexualitě dar. Člověk se daruje a současně je obdarován. To se děje také duchovně, když někdo žije v celibátu kvůli Božímu království.

„Být darem“ znamená přece druhému sloužit, je to odpověď na Boží lásku k nám.

„Všichni, kteří se snaží najít v manželství splnění svého vlastního lidského a křesťanského povolání, jsou především vyzýváni k tomu, aby tuto teologii těla... učinili obsahem svého života a svého cho-

vání.“ (23. katecheze, 2. dubna 1980, papež Jan Pavel II.)

Z VISION 2000 – 2/2018 přeložil -mp-

Autorka je manželka a matka dvou synů a také mluvčí rodičovské iniciativy *Familien Allianz* (Aliance pro rodinu) a *Initiative wertvolle Sexualerziehung* (Iniciativa hodnotné sexuální výchovy).

Poznámky:

⁽¹⁾ Čili prohlášení proti *Humane vitae*. [pozn. red.]

Rodina je šťastná díky našim tradicím

Ve Světle č. 22/2018 jsme se snažili ve stručnosti vysvětlit, proč zamítnout ratifikaci tzv. Istanbulske úmluvy Českou republikou. Úmluva ve skutečnosti v sobě skrývá propagaci a možný právní podklad pro zavádění genderové ideologie, jež je postavena na falešném chápání rovnosti pohlaví a na vědomé manipulaci s lidskou sexualitou – stává se tak proti přirozenému Božímu řádu. Stále je možné podepsat petici vyjadřující nesouhlas s ratifikací Úmluvy. Pro ty, kdo ještě váhají, nebo zatím neměli příležitost petici podepsat, je zde pobídka k tomu, aby tak učinili.

Proč je štěstí tradičních rodin v ohrožení a jak ho ochránit?

Tyto řádky chtějí informovat čtenáře o následcích vyplývajících z ratifikace tzv. Istanbulske úmluvy Českou republikou (v celém znění: *Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí*). Parlament ČR tuto Úmluvu zatím neratifikoval. Měl tak učinit v červnu tohoto roku, ale ratifikaci posunul na měsíc září nebo říjen 2018. Tato Úmluva by se měla týkat pouze prevence a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí, jak z názvu vyplývá, ale není tomu tak.

Tzv. Istanbulska úmluva vznikla v Istanbulu v roce 2011. Rodina je zde vnímána jako místo společenského úpadku a násilí. Avšak tento úhel pohledu na rodinu se vůbec neshoduje s vědeckými poznatky z oblasti sociologie. Dobře fungující rodina se nepotýká s tímto typem problémů a jakékoliv násilí se děje v rodinách dysfunkčních. Zákony ČR jsou v současné době nastaveny tak, aby těmto dysfunkčním rodinám pomáhaly. Istanbulska úmluva je dokumentem, jenž v několika bodech ruší systém hodnot tradiční rodiny. Úmluva reaguje na vysoká čísla domácího násilí a také na genderově podmíněné násilí.

Reaguje však na tyto problémy účinně a správným způsobem? Co vlastně znamená slovo gender? V první řadě je nutno říci, že gender je ideologie. Není to žádná nauka, jak to autoři Úmluvy tvrdí. Gender má vysoce destruktivní vliv na člověka a je jednou z nejnebezpečnějších ideologií současného světa. Můžeme to vidět na realitě západních zemí. Hlavním cílem této ideologie je odebrat rodičům jejich rodičovská práva na výchovu svých dětí, aby je mohl vychovávat stát. K tomu bude docházet postupně skrze zaváděné změny v právním systému ČR. Státní politika ideologie genderu, jež se má zavádět do školních osnov, bude mít za následek to, že děti budou podle této ideologie vy-

chovány k sexuální dezorientaci již od útlého předškolního věku. Důsledkem toho je demoralizace malých dětí, která

Gender má vysoce destruktivní vliv na člověka a je jednou z nejnebezpečnějších ideologií současného světa...

Hlavním cílem této ideologie je odebrat rodičům jejich rodičovská práva na výchovu jejich dětí, aby je mohl vychovávat stát...

je postupně přivede k morálnímu úpadku. Stát zcela převzme výchovnou roli, a to bude mít velmi zásadní vliv na vývoj osobností našich dětí.

S manželem žijeme v manželství již 32 let a je nám v něm spolu dobře. Jsme také rodiči 5 dětí. Během posledních pěti let se tento počet dokonce zvýšil (o 2 syny a 2 dcery) na 9 dětí. Čtyři z našich dětí totiž uzavřely manželství.

Když se podíváme na plody našeho svazku, uvědomujeme si, že jsme pro naše děti inspirací. Oba dva zároveň jsme se jim snažili ukazovat základní hodnotu lidského života, manželského života a také rodičovského života. Jsme přesvědčeni, že pouze rodina, která je postavená na lásce, úctě, důvěře, pravdě a vzájemné odpovědnosti, je zárukou budoucnosti národa. Proto vnímáme, že naši morální povinnosti je chránit tradiční pojetí rodiny před tím, co ohrožuje její přiroze-

né fungování. Jedná se o dědictví našich předků, které má pozitivní vliv na celou společnost. Zároveň chceme, aby tímto nedošlo k ohrožení systému křesťanských hodnot, ve kterém je legislativa naší země zakotvena. Přece každý rodič a učitel musí pamatovat na to, že by měl děti vychovávat tak, aby svůj život žili ve svobodě a ne v otroctví.

Jsem bývalou učitelkou (nyní v důchodě). Dne 20. 6. 2018 jsem se na biskupské kurii v Olomouci účastnila přednášky paní Mgr. Niny Novákové (konzultantka České biskupské konference pro rodinu a školství) na téma: *Petice k Istanbulske úmluvě k rizikům v pojetí rodiny*. Paní Nováková hovořila o důsledcích ratifikace Istanbulske úmluvy, které jsou velkým ohrožením pro rodinu a také pro školní systém. Přejeme si, aby Ústava ČR chránila tradiční model manželství a rodiny, jako je tomu v současné chvíli. Z vlastní zkušenosti a také z historie lidského společenství vyplývá, že tradiční pojetí manželství a rodiny má pozitivní vliv na utváření společnosti v jejím základním slova smyslu. Mnoho z nás si přeje, aby to takhle zůstalo!

Istanbulska úmluva míří na lidskou identitu, diskriminuje tradiční model rodiny, a proto jsou velmi důležité naše nesouhlasné hlasy. Proto bych vás, čtenáře, chtěla vybidnout ke spolupráci, která spočívá v šíření informací a vybízení lidí z vašeho okolí k podepsání petice proti ratifikaci Istanbulske úmluvy, jako rovněž k podepsání petice na podporu manželství, jejímž cílem je zachování tradičního pojetí manželství, jež je založeno na nerozdělitelném svazku muže a ženy. O tom vás budeme průběžně informovat na stránkách www.zachovejmetradicnirodinu.cz.

Na závěr ještě doporučujeme výklad P. Mariana Kuffy na <https://www.youtube.com/watch?v=etf3kgQOV6c&t=2433s>.

Jana z Jablunkova

Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze (3)

Stržení Mariánského sloupu

Mariánský sloup stál na Staroměstském náměstí 268 let, z toho tři roky společně s pomníkem mistra Jana Husa z roku 1915. Po vzniku samostatného Československa v roce 1918 byl stržen. Akce byla technicky připravována od 30. října 1918, k jeho stržení došlo 3. listopadu 1918. Nešlo o spontánní „odčinění“ Bílé hory českými vlastenci, ale o předem plánovanou akci, pro kterou byl přistaven hasičský vůz se žebříkem a dalším vybavením. Byl odstraněn mohutný podstavec sloupu, ve kterém bylo umístěno paládium Evropy, kamenné čtvercové zábradlí s anděly a kamenné čtvercové schodiště. Mariánský sloup byl rovněž schránkou ochranného obrazu Panny Marie Rynecké – paládia Evropy. Stržení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze bylo barbarské násilí na českém, slovenském, polském, německém a dalších národech Evropy.

Jako hlavní původce činu se uvádí pražský bohém Franta Sauer, který o události po promlčení činu také uveřejnil písemné svědectví. Sauer stržení Mariánského sloupu připravil a zaštiťoval se podporou vedení České strany národně sociální a Československé sociálně demokratické strany dělnické. V ranních hodinách 3. listopadu navštívil velitele žižkovských hasičů, socialistu Josefa Hodana, kterému vzkázal od bratra Václava Klofáče a bratra Karla Kramáře, že hasiči mají strhnout Mariánský sloup. Žižkov v té době nebyl součástí Prahy, ale samostatným městem.

Téhož dne se na Bílé hoře konal při příležitosti výročí bitvy na Bílé hoře tábor lidu, který pořádal národní socialisté a sociální demokraté. Stržení sloupu bylo načasováno tak, aby k němu došlo v okamžiku, kdy se účastníci tábora lidu budou vracet průvodem z tohoto shromáždění. Franta Sauer omotal lanem sloup, a když se průvod přiblížil, sociální demokrat Josef Stivín, který stál v čele průvodu, začal křičet: „Jen ho sejmi!“ Někdy se objevují informace o tom, že smyčku kolem sloupu vážala Milada Horáková, ty však

nejsou doložené. Kolem sloupu a Sauer se začali shromažďovat lidé a snažili se Sauerovi pomoci. V tom přišel dav tvořený převážně z Pražanů, který se pokusil svržení sloupu zabránit. Došlo k bitce mezi odpůrci a příznivci kácení. Přišli i příslušníci četnictva, těm se však už svržení zabránit nepodařilo. Poté, co sloup padl k zemi, se dav vydal ke Karlovu mostu, kde chtěl na něm stojící sochy naházet do Vltavy. Tomuto však zabránili vo-

jení. Den nato odsoudil tento vandalský čin Národní výbor československý, který vydal příkaz, aby bylo upuštěno od jakéhokoliv ničení pomníků.

Vedení města Prahy začalo brzy uvažovat o navrácení sloupu. Krátce poté však měl do Prahy přijet prezident Masaryk a někteří zahraniční politici. Vedení města proto rozhodlo, že se trosky sloupu odstraní a poničená a chybějící dlažba bude doplněna a sloup se prozatím nevrátí. Prezident Masaryk se vyjádřil takto: „Když Pražané tu sochu odstranili, jsem rád, protože ta socha byla politickou potupou pro nás.“

Odlomenou hlavu Panny Marie vzal neznámý účastník shromáždění a v 50. letech 20. století ji prodal ve starožitnostech. Odtud ji vykoupilo Lapidárium Národního muzea. Tam je vystavena stejně jako torza čtyř sousoší archandělů s d'ábly, korintská hlavice sloupu a část kuželkové balustrády. Obraz Panny Marie Rynecké je v depozitáři chrámu Matky Boží před Týnem.⁽¹⁾

Ke stržení Mariánského sloupu došlo 3. listopadu 1918, tedy na 270. výro-

čí úspěšné obrany Prahy, jejímž byl památkem. Působí to tak, jako by právě vznikající Československá republika pohrdala občany, kteří jsou ji ochotni bránit, respektive jako by se už předem vzdávala práva na svoji obranu.

Námítky proti obnově Mariánského sloupu

Shrnutí hlavních námitek proti obnově Mariánského sloupu:

1. Nevhodnost sousedství pomníku mistra Jana Husa a Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí.
2. Mariánský sloup byl památkem bitvy na Bílé hoře a stál na místě poprav 27 českých pánů v roce 1621, byl symbolem rekatolizace po potlačení náboženského povstání evangelických stavů z let 1618 až 1620. Rekatolizace je přirovnávána k totalitnímu režimu.
3. Mariánský sloup byl potupou českého národa, na jeho stavbu přispěl císař Ferdinand III., Habsburk, jde tedy o habsburský památník, nevhodný v samostatném státě, jeho obnova by byla popřením vývoje českých dějin.

(Pokračování)

AKTUÁLNĚ:

Projednáni dvou petic ve věci Mariánského sloupu v Zastupitelstvu hlavního města Prahy, které mělo proběhnout 14. června 2018, bylo ve 2 hodiny po půlnoci 15. června odloženo na 6. září 2018, to je na poslední jednání zastupitelstva před volbami. Nová petice proti obnově Mariánského sloupu měla 1.100 podpisů, petice pro obnovu 16.489 podpisů.

Místo Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze je místem náboženské úcty. Prosím, noste květiny a kamínky na toto místo, aby svět viděl, že je to stále místo modlitby a aby Panna Maria toto naše úsilí o jeho důstojnou obnovu přijala.

Josef Pejřimovský

Poznámky:

⁽¹⁾ Mariánský sloup na Staroměstském náměstí. Dostupné na <http://www.marianskysloup.cz/clanky/historie.html>, 13. 5. 2018.

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (16)

4. Tajemství (První část)

Školní řádkovaný sešit, na obálce s vojákou. Na 25 stranách, hustě popsaných tužkou, je obsaženo výbušné tajemství, které Panna Maria od Zjevení prvotně sdělila Brunovi Cornacchiolovi při svém zjevení v Tre Fontane dne 12. dubna 1947. Bylo to pouze první z dobrých šedesáti poselství, snů a prorocství, které měl vizionář pravidelně přijímat až do několika mála měsíců před svou smrtí, jež nastala 22. června 2001.

Je důležité poznamenat, že když Cornacchiola vypráví, k čemu došlo, vždy upřesňuje – jak to osobně napsal na okraj některých poselství a jak to opakoval různými duchovním vůdcům a zpovědníkům, kteří ho doprovázeli během jeho dlouhého života –, že „uvedeným skutečností se má věřit pouhou lidskou vírou⁽¹⁾ a podřizují se každému soudu Matky církve“.

Navíc již od prvních chvil pochopil, že vždy zde byla možnost zásahu d'abelských zmatení, jak k tomu například došlo v červnu 1947, když jej don Sfoggia prosil, aby mu nadiktoval poselství, aby tak mohl udělat jeho kopii.

„Já čtu a on píše, čas od času se zastavuji a říkám knězi: »Přečti mi znovu, co jsem nadiktoval.« Zatímco čte, slyším, že zapsal slova, která jsem mu nediktoval; upozorňuji na tuto chybu v prepiso-

vání, on to opravuje a pak pokračujeme. Já říkám a on píše, tentokrát mi říká on: »Bruno, čtu to znovu, řekni mi, zda jsou zde chyby nebo jako zapsané věci, které jsi nediktoval.« Don Sfoggia čte a mnohá slova byla zcela opačná vzhledem k těm, která jsem diktoval. Povstává, obléká si rochetu a štolu, bere kroupenku a knihu exorcismů, čte nahlas a žehná. Já poklekám a don Sfoggia žehná celý svůj pokoj, slyšíme křik jako ze záhrobní, okno se zcela otevírá, místnost se naplňuje mrtvolným zápachem. Znovu si sedne a říká: »Pokračujme, Satan působil, že jsem tvá slova chápal nepřesně, ale tentokrát už nebude moci dělat nic. Čti...« Tak končíme diktování poselství a zve mě k modlitbě posvátného růžence. Po skončení modlitby mi říká: »Bruno, chtěl jsem vyzkoušet tvou poslušnost, mám z tebe velikou radost, nyní si přepíši jen ty části, které se týkají dvou kněží, *Zdravas, Maria, synáčku*,⁽²⁾ a to, co se týká mě, chce to vědět můj představený. Zbytek roztrhám na kousky a spálím.« A tak to přede mnou udělal.“

Na zadní straně obálky sešitu je možno číst poznámku datovanou 8. prosince 1962:

„Poselství z 12. dubna 1947 a poselství z 21. února 1948 byla předána Jeho Excelenci Mons. Teddemu na základě jeho výslovného přání a z lásky k Marii: po-

slušnost a předání do jeho rukou. A také poselství z 15. srpna 1949 a z 15. srpna 1958.“

Zde je následně všechna předložím, počínajíc preambulí, která popisuje okolnosti, za nichž Panna Maria dne 2. února 1960 řekla Brunovi, že nadešel okamžik připomenout první poselství a učinit z něho stálou meditaci:

„Jsou časy milosrdenství a mnohé věci se potvrzují! Rozjímej, modli se a vyzývej k meditaci a modlitbě, až ti bude řečeno, abys tak učinil. Krev a slzy, Ježíš krev, já, vaše Matka, slzy; vymizel přesný smysl pro pravdu, již se nechápou v duchu chtěném Otcem, v lásce chtěné Synem a v posvátné dokonalosti chtěné Duchem Svatým pro skutečnou jednotu všech mých dětí stvoření, vykoupení a posvěcení⁽³⁾ v jediném Ovcinci!“

Ke čtyřem citovaným poselstvím byly pouze připojeny některé malé pravopisné korektury a korektury interpunkce.⁽⁴⁾

(Pokračování)

Z italského originálu „Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane“ (Milano: Adriano Salani, 2016) vybral a přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Bruno Cornacchiola tak zdůrazňuje, že v jeho případě se jedná o tzv. soukromá zjevení, kterým podle obecné nauky teologů věříme pouze lidskou vírou, a to na rozdíl od veřejného zjevení, uzavřeného smrtí posledního apoštola, jemuž věříme a máme věřit vírou božskou. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Jak bylo uvedeno výše, Panna Maria dala při svém zjevení Brunovi Cornacchiolovi pokyn, aby se svěřil knězi, který mu na jeho slova odpoví: „Zdravas, Maria, synáčku, co chceš?“ Bruno po dlouhém a dramatickém hledání našel tyto kněze ve farnosti Všech svatých v Římě. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Dílo stvoření je připisováno Bohu Otcem, dílo vykoupení Bohu Synu a dílo posvěcení Bohu Duchu Svatému, tedy jednotlivým osobám Nejsvětější Trojice, o nichž byla řeč o něco výše. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Tato čtyři poselství Panny Marie budou uveřejněna na pokračování v následujících číslech našeho časopisu. [pozn. překl.]

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Když Ježíš pozdvihl oči a uviděl, jak k němu přichází velký zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se ti lidé najedli?“ To však řekl, aby ho zkoušel, protože sám dobře věděl, co chce udělat.

Filip mu odpověděl: „Za dvě stě denárů chleba jim nestačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“

Jeden z jeho učedníků – Ondřej, bratr Šimona Petra – mu řekl: „Je tu jeden chlapec, ten má pět ječných chlebů a dvě ryby. Ale co je to pro tolik lidí?“ Ježíš řekl: „Postarejte se, ať se lidé posadí!“ Bylo pak na tom místě mnoho

trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc.

Potom Ježíš vzal chleby, vzdal díky a rozdělil je sedicím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se najedli, řekl učedníkům: „Seberte zbylé kousky, aby nepřišlo nic nazmar!“ Sebrali je tedy a bylo to plných dvanáct košů kousků, které po jídle zbyly z pěti ječných chlebů.

Když lidé viděli znamení, které udělal, říkali: „To je jistě ten Prorok, který má přijít na svět!“

Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho prohlásili za krále. Proto se zase odebral na horu, úplně sám.

Pondělí 30. 7. 2018

6:05 Bol som mimo: Štefan Esztergályos **7:10** V pohorách po horách (10. díl): Velký Kosíř – Haná **7:20** Skryté poklady: Roman **7:50** Most milosrdenství – Brazílie **8:25** Na jedné lodi (4. díl) **9:30** Od nynějška po tvém **9:40** Rodina podle papeže Františka (3. díl) **10:00** Outdoor Films (16. díl): S Josefem Francem **11:15** Mezi nebem a zemí **11:45** Bible pro nejmenší: Šalamoun **11:50** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu **13:15** Pouta na Mohelnickém dostavníku 2012 **13:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (35. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:00** Jak potkávat svět (10. díl): S Alfrédem Strejčkem **15:20** Můj Bůh a Walter: Poslední věci **15:45** Soňa **16:05** Noční univerzita: Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě **17:30** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **17:40** Víra do kapsy: Eucharistie **18:00** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **18:25** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **18:30** Bible pro nejmenší: Eliáš **18:40** Putování Modrou planetou: Guatemala **19:15** Pomoc, která se točí **19:40** Ars Vaticana (29. díl) **20:00** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **21:00** UNITED Report (1. díl): Identita **21:30** Terra Santa News: 25. 7. 2018 **22:00** Noemova pošta: Červenec 2018 **23:30** Vodopády milosrdenství **0:05** Noční univerzita: Slavnostní inaugurace rektora Univerzity Karlovy **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 31. 7. 2018

6:05 Můj Bůh a Walter: Poslední věci **6:30** Koncert Pěveckého sdružení moravských učitelů **7:35** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKLILLOAKA **7:55** Pod lampou **10:00** Muzikanti, hrajte **10:30** Bible pro Severní Koreu **11:10** Exit 316 MISE: Bláznivá střela **11:30** Ars Vaticana (29. díl) **11:45** Bible pro nejmenší: Eliáš **11:50** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:05** Na pořadu rodina (10. díl): Prožívání církevního roku **14:10** V pohorách po horách (10. díl): Velký Kosíř – Haná **14:25** Noemova pošta: Červenec 2018 **16:00** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (1. díl): Úvahy na prahu tisíciletí **16:25** Adopce nablízko: V první linii **17:30** Dobrý pastýř **18:00** Noeland (49. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Daniel **18:35** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **18:40** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **19:15** BET LEICHEM – vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum – český ostrov v římském moři **19:30** Zpravodajské Noeviny: 31. 7. 2018 [P] **20:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (1. díl): Úžas a zděšení: Ježíš, Bůh i člověk [P] **20:50** Mosambik, svědek víry **21:20** Řeckokatolický magazín [P] **21:40** Zpravodajské Noeviny: 31. 7. 2018 **22:05** Výpravy do divočiny: Želvy v ohrožení **23:10** Terra Santa News: 25. 7. 2018 **23:30** Quasimodo – Kristův kovboj **0:05** Večer chval (61. díl): Chválové společenství z Lubiny **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 1. 8. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny: 31. 7. 2018 **6:25** Noční univerzita: Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě **7:55** Ars Vaticana (29. díl) **8:10** Až já budu velká: Třebovický koláč 2017 **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Stopy ve sněhu **11:45** Bible pro nejmenší: Daniel **11:50** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **13:50** Hlubinami vesmíru s prof. Miloslavem Druckmüllerem, 1. díl **14:30** Skryté poklady: Vladimír **15:00** Exit 316 MISE: Bláznivá střela **15:20** ARTBITR – Kulturní magazín (15. díl): O P. Josefu Toufarovi **15:35** Zpravodajské Noeviny: 31. 7. 2018 **16:00** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Panny Marie ve Skocích u Žlutic **16:20** Jak potkávat svět (28. díl): S Petrem Bendě a Pavlem Helanem **17:50** Velehradská zastavení: Díl 6. – Poutníci ze Slovenska **18:05** Můj Bůh a Walter: Život z Krista **18:30** Bible pro nejmenší: Jonáš **18:35** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **18:40** Pro víta mundi (137. díl): PhDr.h.c. Pavel Žák **19:30** Terra Santa News: 1. 8. 2018 [P] **20:00** Léta letí k andělům (51. díl): Jan Vodňanský – básník a filosof **20:25** Noční univerzita: PhDr. Jiřina Prekopová – Škola lásky v rodině **21:25** Arménie – Víra hory přenáší **22:00** Generální audience Svatého otce **22:25** Biblická studna **23:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (35. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **0:00** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 2. 8. 2018

6:05 Klapka s ... (67. díl): Jaroslavem Pokorným **7:05** Česká věda **7:20** Putování Modrou planetou: Guatemala **7:55** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (1. díl): Úvahy na prahu tisíciletí **8:20** Jak potkávat svět (19. díl): S Pavlem Helebrandem **9:45** Terra Santa News: 1. 8. 2018 **10:10** Noemova pošta: Červenec 2018 **11:45** Bible pro nejmenší: Jonáš **11:50** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:15** Koncert Pěveckého sdružení moravských učitelů **14:15** Generální audience Svatého otce **14:45** Muzikanti, hrajte **15:15** Rodina podle papeže Františka (3. díl) **15:30** Od nynějška po tvém **15:40** Vezmi a čti: Červenec 2018 **16:00** Zpravodajské Noeviny: 31. 7. 2018 **16:20** Řeckokatolický magazín **16:35** Dana & Přátelé (1. díl): Julie Francis [P] **17:05** Vzdálená pobřeží ticha – Kazachstán **17:35** V pohorách po horách (10. díl): Velký Kosíř – Haná **17:45** Ars Vaticana (30. díl) **18:00** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **18:35** Bible pro nejmenší: Kde je Ježíš? **18:40** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **18:50** Bible pro Severní Koreu **19:25** Večeře u Slováků: 18. neděle v mezidobí [P] **20:00** Cvrlikání (40. díl): Jana Šteflíčková **21:10** Život ve vztahu: Franz Kett a jeho pedagogika **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **0:25** Můj Bůh a Walter: Život z Krista **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 3. 8. 2018

6:05 Klapka s ... (64. díl): Tomášem Jungem, 1. díl **7:10** Vše pro mého krále a královnu **7:40** Pozvání na skleničku: Pilot horkovzdušných balonů **8:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (35. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **8:55** Noční univerzita: PhDr. Jiřina Prekopová – Škola lásky v rodině **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (15. díl): O P. Josefu Toufarovi **10:10** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **11:10** Sdílí Tobias & band **11:45** Bible pro nejmenší: Kde je Ježíš? **11:50** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:15** Ars Vaticana (30. díl) **13:25** Putování Modrou planetou: Guatemala **14:05** Na jedné lodi (3. díl) **15:05** Děti Haiti **15:25** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **16:10** Pouta

na Mohelnickém dostavníku 2012 **16:30** Cesta k andělům (105. díl): Veronika Žilková **17:25** Po volání: S paulány ve Vranově u Brna **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíš kráčí po vodě **18:35** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **18:45** Můj Bůh a Walter: Život z Krista **19:10** Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy **19:20** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (1. díl): Úžas a zděšení: Ježíš, Bůh i člověk **20:15** V pohorách po horách (10. díl): Velký Kosíř – Haná **20:30** Keď sa Jánošíci na zboj pobjerali...: Jánošíkove dni v Terchovej 2018 [L] **23:05** Večeře u Slováků: 18. neděle v mezidobí **23:35** Kulatý stůl (240. díl): Čtvrtstoletí přehlídek **0:25** Sám o sobě: Myšlenky otce kardinála Tomáše Špidlíka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 4. 8. 2018

6:05 Dana & Přátelé (1. díl): Julie Francis **6:35** Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **7:40** Sekce pro mládež ČBK **8:05** Léta letí k andělům (51. díl): Jan Vodňanský – básník a filosof **8:30** Noeland (49. díl) **9:00** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **9:05** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **9:45** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **10:05** Mezi pražci (49. díl): Červenec 2016 **10:50** Exit 316 MISE: Bláznivá střela **11:10** Můj Bůh a Walter: Život z Krista **11:30** UNITED Report (1. díl): Identita **12:00** Keď narastiem, ožením sa: Jánošíkove dni v Terchovej 2018 [L] **13:40** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (1. díl): Úvahy na prahu tisíciletí **14:10** Terra Santa News: 1. 8. 2018 **14:30** Večeře u Slováků: 18. neděle v mezidobí **15:00** Princ, který si vybral Dona Boska **15:50** Outdoor Films s Radkem Klímešem (39. díl): Ochrana divokých zvířat **17:25** Muzikanti, hrajte **18:00** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (36. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **18:25** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíš kráčí po vodě **18:35** Hermie soutěží **18:50** Manželská setkání **19:00** Hovory z Rekovic: Lenka Hružová [P] **19:15** Rodina podle papeže Františka (4. díl) [P] **19:30** Hlubinami vesmíru [P] **20:15** V pohorách po horách (40. díl): Vršatec – Bílé Karpaty **20:30** Živ nás, Bože, živ nás!: Jánošíkove dni v Terchovej 2018 [L] **0:05** Noční univerzita: Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 5. 8. 2018

6:05 Putování Modrou planetou: Guatemala **6:40** Ars Vaticana (30. díl) **6:50** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (1. díl): Úvahy na prahu tisíciletí **7:15** Tam, kde již 10 let naplňují dny životem **7:35** Ich bin: Já jsem **8:35** Cvrlikání (40. díl): Jana Šteflíčková **9:40** Řeckokatolický magazín **10:00** Večeře u Slováků: 18. neděle v mezidobí **10:30** Mše svatá: Sněžné v Orlických horách [L] **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (15. díl): O P. Josefu Toufarovi **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajské Noeviny: 31. 7. 2018 **12:40** Rodina podle papeže Františka (4. díl) **12:55** Hovory z Rekovic: Lenka Hružová **13:10** Hlubinami vesmíru **13:55** Noční univerzita: PhDr. Jiřina Prekopová – Škola lásky v rodině **15:00** Jánošík je sloboda a sloboda je večná!: Jánošíkove dni v Terchovej 2018 [L] **17:05** Causa Carnivora **17:35** Můj Bůh a Walter: Život z Krista **17:55** Sedmihlásky (17. díl): Když pan verbíř **18:00** Noeland (50. díl) **18:30** Hermie a přátelé: Kdo tu vlastně řídí? **19:05** UNITED Report (1. díl): Identita **19:30** Exit 316 MISE: Jsem cvok, ale nelčím se [P] **20:00** Prague Cello Quartet a Filharmonie Bohuslava Martinů: Kongresové centrum Zlín **21:05** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (1. díl): Úžas a zděšení: Ježíš, Bůh i člověk **22:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **22:15** Ars Vaticana (30. díl) **22:25** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **23:00** Cestujeme regionem Záhorie **0:05** Na pořadu rodina (11. díl): Když je duše nemocná... **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 30. 7. o 8:20 hod.:

Svätý František (Maseo, Rufino, Klára)

Animovaný seriál o živote sv. Františka z Assisi.

Utorok 31. 7. o 16:40 hod.:

Rehoľná abeceda (Jaroslav Halmo)

Maliar Jaroslav Halmo nás vtiahne do hĺbky obrazov, ktoré netvorí na vystavovanie v galériách. Spolu s Jozefom Brodňanským, ktorý duchovne opisuje tieto diela, nás pozývajú, nech sú aj tieto maľby pre nás oknom k lepšiemu pochopeniu tajomstiev Cirkvi.

Streda 1. 8. o 21:50 hod.: Dedičstvo otcov – Dubová Colonorum (dokument)

Záchrana ruiny kostolíka sv. Kozmu a Damiána v obci Sedliacka Dubová na Orave.

Štvrtok 2. 8. o 20:10 hod.: Taizé

Jedným z dôležitejších prvkov modlitby je spev. Krátke spevy opakované znova a znova dávajú modlitbe meditatívny ráz.

Piatok 3. 8. 17:30 hod.: Doma je doma (Odvážny rok – 02H nechať sa uzdraviť)

Uzdravenie chromého pri rybníku Betsata... príbeh z Jánovho evanjelia, ktorý tvorí základ piatej katechézy Odvážneho roka, ako príprava na Národné stretnutie mládeže P18 a Svetové dni mládeže v Paname. Čím všetkým sme paralyzovaní a prečo nedokážeme stáť na vlastných nohách? Hostia Paliho Danka prezradia viac.

Sobota 4. 8. o 20:30 hod.:

Vojna vo Vendée (film)

Po vyše 3-ročnom prenasledovaní Cirkvi architektami Francúzskej revolúcie sa v roku 1793 veriaci v západnom Francúzsku vzbúri. Vo filme vystupujú len katolícke deti, ktorých nevinnosť je umocnená kvalitným filmovým spracovaním.

Nedeľa 5. 8. o 8:30 hod.:

Svätá omša z Terchovej

Priamy prenos svätej omše z Jánošíkových dní za nositeľov ľudových tradícií.

DARUJI VÁZANÁ ČÍSLA TÝDENÍKU SVĚTLO OD JEHO ZAČĀTKU DO ROKU 2014. Pevná šitá vazba v tvrdých deskách, potažených zelenou koženkou. Na hřbetu každého ročníku je zlatou ražbou vyražen název *Světlo* a ročník. Hodnota všech 22 ročníků je cca 10 000 Kč. Vhodné pro velkou čtenářskou komunitu nebo pro farnost. V kladném případě je možné dohodnout i svázání zbývajících ročníků. Dle domluvy se zájemcem.

Kontakt: Balogová Aurelie, Porubská 825, 708 00 Ostrava-Poruba.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

28. ČERVENCE – 4. SRPNA 2018

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 29. 7.		PO 30. 7.		ÚT 31. 7.		ST 1. 8.		ČT 2. 8.		PÁ 3. 8.		SO 4. 8.	
Antifona	812	912	826	928	1722	1941	1734	1953	873	978	889	995	1722	1941
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	827	928	1723	1941	1734	1953	873	978	889	996	1723	1941
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1724	1942	1735	1954	877	983	893	1000	1724	1942
Antifona k Zach. kantiku	707	797	831	933	1445	1626	1735	1954	877	983	894	1001	1724	1943
Prosby	817	917	831	933	1724	1943	1724	1943	878	983	894	1001	1724	1943
Závěrečná modlitba	707	798	1444	1625	1445	1626	1446	1627	1447	1628	894	1001	1448	1629
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	707	798	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
	SO 28. 7.													
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1727	1946	1736	1955	883	989	900	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1730	1949	1737	1956	887	994	903	1027
Ant. ke kant. P. M.	706	797	707	798	840	943	1445	1626	1737	1956	887	994	904	1012
Prosby	811	911	826	927	841	944	1731	1950	1731	1950	888	994	904	1012
Záv. modlitba	707	798	707	798	1444	1625	1445	1626	1446	1627	1447	1628	904	1012
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 29. 7. – 17. neděle v mezidobí

1. čt.: 2 Král 4,42–44
Ž 145(144),10–11.15–16.17–18
Odp.: srov. 16 (*Otvíráš svou ruku a sytíš nás, Hospodine.*)
2. čt.: Ef 4,1–6
Ev.: Jan 6,1–15

Pondělí 30. 7. – nezávazná památka sv. Petra Chryzologa

1. čt.: Jer 13,1–11
Dt 32,18–19.20.21
Odp.: 18a (*Opustil jsi Boha, který tě zplodil.*)
Ev.: Mt 13,31–35

Úterý 31. 7. – památka sv. Ignáce z Loyoly

1. čt.: Jer 14,17–22
Ž 79(78),8.9.11+13
Odp.: 9bc (*Pro slávu svého jména, Bože, vysvoboď nás!*)
Ev.: Mt 13,36–43

Středa 1. 8. – památka sv. Alfonsa Marie z Liguori

1. čt.: Jer 15,10.16–21
Ž 59(58),2–3.4–5a.10–11.17.18
Odp.: srov. 17d (*Bůh je mé útočiště, když je mi úzko.*)
Ev.: Mt 13,44–46

Čtvrtek 2. 8. – nezávazná památka sv. Eusebia z Vercelli nebo sv. Petra Juliána Eymarda

1. čt.: Jer 18,1–6
Ž 146(145),2.3–4.5–6
Odp.: 5a (*Šťastný je, komu pomáhá Bůh Jakubův.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Mt 13,47–53

Pátek 3. 8. – ferie

1. čt.: Jer 26,1–9
Ž 69(68),5.8–10.14
Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce!*)
Ev.: Mt 13,54–58

Sobota 4. 8. – památka sv. Jana Marie Vianneye

1. čt.: Jer 26,11–16.24
Ž 69(68),15–16.30–31.33–34
Odp.: srov. 14 (*Vyslyš mě, Bože, v čas milosti!*)
Ev.: Mt 14,1–12

DUCHOVNÍ PRŮVODCE NA ROK 2019

EVANGELIUM NA KAŽDÝ DEN 2019

Knížka kapesního formátu chce být každodenním průvodcem pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelijní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem. Autorkou komentářů na rok 2019 je sr. Anna Mátiková FSP. K podnětům na měsíc květen přispěl Jan Mátik. Evangelium dne je uvedeno v plném znění. Je zde také vždy odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti svátku či památce daného dne.

Paulínky • Brož., 100x145 mm, 472 stran, 109 Kč

Z HISTORIE KOMUNISTICKÉ DIKTATURY

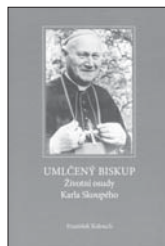

ZÁPISKY ZE STALINSKÝCH KONCENTRÁKŮ • VÝBĚR ZE VZPOMÍNEK A STUDIÍ

Karel Goliath • Odpovědný redaktor J. Martin Brauner

Vzpomínky JUDr. Karla Goliatha (1901–1985), československého legionáře, který byl zatčen za protisovětskou činnost a odsouzen na 20 let na Sibiři. V moskevské Lubjance byl vyslýchán a obviňován, že přišel zabít Stalina. Goliath oprávněně považoval za strůjce svého neštěstí i řadu lidí z československé komunistické emigrace v SSSR. Karel Goliath je nazýván „český Solženicyn“ a text knihy je svědectvím o tom, co sám zažil nebo o tom slyšel vyprávět od lidí, kteří byli při tom. Publikace je tak cenným historickým svědectvím o životě v gulagu. Není to zrovna veselé čtení, ale je důležité si připomínat historii, aby se již nikdy nemohla opakovat. Vynikající knižka od českého právníka, historika a spisovatele s geniální pamětí.

*Ergo Brauner, s. r. o. • Druhé vydání
Brož., 129x210 mm, 170 stran, 145 Kč*

UMLČENÝ BISKUP • ŽIVOTNÍ OSUDY KARLA SKOUPÉHO

Mgr. František Kolouch, Ph.D.
Předmluva Mons. Vojtěch Cikrle, diecézní biskup brněnský

Knihy pojednává o internaci biskupa Karla Skoupého (1886–1972) a je významným faktografickým svědectvím nejen o jeho životě, ale i o nenávisti, kterou šířil komunistický režim, o proticírkevním boji řízeném vládou a o bezpráví v Československu. Nedílnou součástí publikace je bohatá obrazová příloha. Kniha je napsána k 50. výročí návratu biskupa Karla Skoupého do brněnské diecéze v roce 1968 po mnohaleté internaci.

*Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství
Váz., 165x235 mm, křídový papír, 224 stran, 295 Kč*

SVĚDECTVÍ O OBRÁCENÍ

ZÁŘIVÁ TEMNOTA NOCI • PŘÍBĚH JEDNÉ KONVERZE

Sally Readová • Z angličtiny přeložily Margareta K. Wanred a Zuzana Burdová • Verše přebáslila Markéta Hlasivcová
Odborná konzultace Mons. Ladislav Hučko a Mons. Milan Hanuš

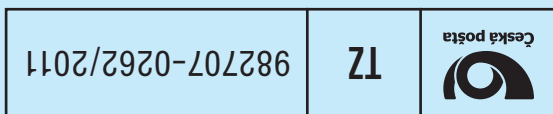
Příběh autorky, dříve zapřísáhlé ateistky, je napsán poetickým jazykem, přičemž svou vlastní zkušenost setkání s Bohem autorka popisuje velmi výmluvně a přesvědčivě. Proměněna je i její zkušenost manželství a rodičovství během života v zahraničí. Intimně prožívá novou lásku k samotnému Kristu a přijímá víru, kterou předtím odmítala jako bigotní a tíživou.

Paulínky • Váz., A5, 168 stran, 279 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spolku, Vydává Malice cyrilometodějská, spolok, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bídy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I.; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz; Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjevních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.